

6/7 03/02/18

גור פינקלשטיין

התובע

- נ ג ד -

הנתבעת

משרד המשפטים פרקליטות המדינה	
07	28-02-2018
מחוז מרכז (אזרחי)	

מדינת ישראל

הזמנה לדין

אל: פרקליטות מחוז מרכז - אזרחי מרחוב דרך מנחם בגין 154 תל אביב.

הואיל והתובע הגיש לבית המשפט המחוזי ב לוד תובענה נגדך כמפורט בכתב התביעה המצורף בזה, הנך מוזמנת להגיש כתב הגנה תוך 30 יום מיום שהומצאה לך הזמנה זו.

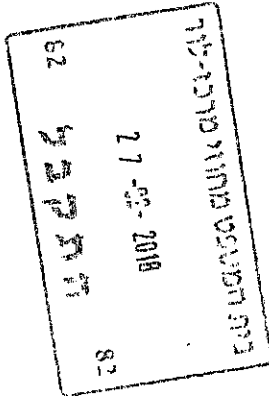
אם לא תעשה/י כן, תהא לתובע הזכות לקבל פסק דין שלא בפניך.

27/2/18

יום

ת.א. 61703/02/18

בבית המשפט המחוזי מרכז בלוד**התובע:**גור פינקלשטיין ת.ז. 027860972
מרחוב מוסינזון 2, תל אביב 62965ע"י ב"כ עוה"ד נחמן גולדברג /או פנחס פישל
מרחוב צייטלין 1, תל אביב 6495601
טל 03-6964818 פקס 03-6914231
MAIL: nagold@zahav.net.il

- נ ג ד -

הנתבעת:מדינת ישראל (משטרת ישראל, פרקליטות
מחוז תל אביב (פלילי), שירות בתי הסוהר)ע"י פרקליטות מחוז המרכז (אזרחי)
מרחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107
טל 073-3736222 פקס 02-6468005**מהות התביעה:** נזיקין**סכום התביעה:** 10,000,000. - ₪ (לצרכי אגרה)משרד המשפטים
פרקליטות המדינה

04

28-02-2018

מחוז מרכז (אזרחי)

כתב תביעה**א. מהות התביעה**

1. כתב תביעה זה עניינו במחדלי חקירה ובחקירה מגמתית שנערכה ברשלנות-רבתי ואשר כתוצאה ממנה חרב עולמו של התובע, עו"ד במקצועו בעל משרד משגשג, אשר נעצר עד תום ההליכים בגין כתב אישום ממנו זוכה לחלוטין, רשיון עורך הדין נשלל ממנו, לקה בבריאותו הנפשית, ישב בכלא 5.5 שנים בגין עבירות שביצע בתקופת מעצרו ומאז שהשתחרר אינו מסוגל לעבוד ולכלכל את עצמו. הפרקליטות והמשטרה שמו להם למטרה להגיש כתב אישום נגד התובע, ולצורך השגת מטרה זו הסתמכו על עדותו השקרית וההפכפכה של העבריין היחיד אשר בא בדברים עם התובע, וזאת תוך ידיעה ברורה שעדותו טעונה חזוק ואין בחומר הראיות דבר לחיזוקה.
2. התובע טוען כי לולא התרשלו גורמי האכיפה בחקירה כפי שיפורט להלן, אזי עפ"י הקריטריונים של היועץ המשפטי לממשלה ושל הפרקליטות, לא היה מוגש נגדו כתב אישום ולחילופין בקשה למעצר עד תום ההליכים, כך שבכל מקרה לא היה עובר את העבירות שבגין חורשע.

ב. כללי

3. התובע היה היזם של פרויקט שיפוץ מבנה, שהוכרז כבנין לשימור, בשדרות ירושלים 39 יפו, שהיה לשעבר תיאטרון "אלהמברה" ועתיד לשמש כמרכז לימוד של כת הסיינטולוגיה (להלן: מבנה הסיינטולוגיה).
4. בתקופה הרלבנטית, 24.3.11 – 27.4.10, העסיק התובע במבנה הסיינטולוגיה את ניזר בכר ובניו רמזי ויוסף. ניזר ורמזי הועסקו ע"י התובע גם במשרדו בתפקידים שונים: הוצ"פ, שליחויות ושמירה.

ג. העובדות בסדר כרונולוגי

5. 27.4.10 - ביקור שוטה חובל במבנה הסיינטולוגיה

6. 9.5.10 - הנחת מטען ברכבו של חובל
7. 28.5.10 - תקיפת חובל
8. 12.10.10 - ההצתה הראשונה של מבנה הסיינטולוגיה - לא מיוחס לתובע
9. 20.10.10 - תחילת הנתק התקשורתי בין התובע לרמזי
10. 29.10.10 - תחילת האירועים סביב תקיפת דניאל כהן
11. 10.11.10 - היקף, נציגות הסיינטולוגיה, דורשת את פיטורי רמזי והוא מפוטר בסמוך לכך
12. 12.11.10 - ניסיון לפגוע בדניאל כהן בתל אביב
13. 21.11.10 - הנחת מטען ברכב של דניאל כהן וקשירת קשר לרצוח את ע.ש.
14. 22.11.10 - סיום הנתק התקשורתי בין התובע לרמזי
15. 11.2.11 - הצתה שניה של בנין הסיינטולוגיה
16. 20.2.11 - הצתה שלישית של בנין הסיינטולוגיה
17. 16.3.11 - הנחת מטען ברכבו של זקאק - לא מיוחס לתובע
18. 22.3.11 - רמזי ויוסף רוכשים רימונים כדי לפגוע בזקאק - לא מיוחס לתובע
19. 23.3.11 - רמזי תכנן להניח מטען ברכבו של השיח' נואר דאכה - לא מיוחס לתובע
20. 24.3.11 - רמזי נעצר
21. 13.4.11 - התובע נעצר
22. 19.5.11 - הגשת בקשה למעצר התובע עד תום ההליכים
23. 31.5.11 - תחילת הניסיון של התובע לשדל את סלומון (אישומים 13-15)
24. 19.7.11 - החלטה לעצור את התובע עד תום ההליכים
25. 19.6.14 - הכרעת הדין בביהמ"ש המחוזי
26. 14.9.14 - גזר הדין בביהמ"ש המחוזי
27. 16.11.15 - פסה"ד בביהמ"ש העליון
28. 2.10.16 - התובע משתחרר מהכלא לאחר 5 שנים, 6 חודשים ו-6 ימים

ד. הליכי המעצר

29. המשטרה חזרה ובקשה לעצור את התובע בחשדות לעבירות אשר מכולן זוכה בסופם של ההליכים המשפטיים, והוא היה עצור במתקני מעצר (שב"ס) כדלהלן:

מתקן שב"ס	תאריך כניסה	תאריך יציאה
קישון	15.4.11	25.5.11
השרון	25.5.11	18.7.11
קישון	20.7.11	20.9.11
אשל	21.9.11	5.10.11
אוהלי קידר	5.10.11	6.10.11
אשל	6.10.11	17.3.14
השרון	18.3.14	2.10.16

הערה: מ-14.9.14 היה התובע במאסר לאחר שדינו נגזר.

ה. כתב האישום הראשון

30. ביום 19.5.11 הוגש לביהמ"ש המחוזי בתל אביב כתב אישום ת.פ.ח 11-05-34337 נגד התובע (נאשם 1), ניזאר בכר (נאשם 2) ויוסף בכר (נאשם 3). העתק כתב האישום מצורף כנספח א.
31. האישומים הראשון והשני עוסקים בחבלות בשוטה חובל.
- האישומים השלישי, הרביעי, החמישי והששי עוסקים בחבלות בדניאל כהן.
32. האישום השביעי מייחס לתובע קשר לרצוח את גרושתו.
33. האישומים השמיני והתשיעי מתייחסים להצתת מבנה הסיינטולוגיה.
34. האישום העשירי מתייחס לנאשם 2 בלבד.

1. כתב האישום המתוקן

35. ביום 2.10.11 הוגש לביהמ"ש המחוזי בתל אביב כתב אישום מתוקן הכולל את כתב האישום הראשון וכן סעיפי אישום ב-ת.פ.ח 11-07-49121 נגד שלושת הנאשמים הנ"ל ונגד אביו של התובע (נאשם 4). העתק כתב האישום מצורף כנספח ב.
36. האישומים האחד עשר והשנים עשר מתייחסים לנאשם 3 בלבד.
37. האישומים השלושה עשר, הארבעה עשר והחמישה עשר מתייחסים לתובע ולאביו ועוסקים בעבירות שבוצעו בעת שהתובע היה במעצר.
38. כל הנאשמים שהאשמו ביחד עם התובע הורשעו בכתבי אישום נפרדים עפ"י הודאותיהם למעט נאשם 2 ניזר בכר אשר כתב האישום נגדו נמחק.

2. תמצית הכרעת הדין וגזר הדין בימ"ש מחוזי

39. ביום 19.6.14 נתנה הכרעת הדין בביהמ"ש המחוזי – העתק מצורף כנספח ג – וביום 14.9.14 ניתן גזר הדין – העתק מצורף כנספח ד.
40. הכרעת הדין העיקרית נתנה ע"י כב' השופטת שרה דותן, אשר פירטה חלק ממחדלי החקירה כדלהלן:
- א. ע"י 7: 16. כאשר נשאל רמזי כיצד ידע היכן מתגורר חובל ובאיזה כלי רכב הוא נוהג על מנת שיוכל לפגוע בו, השיב בחקירתו מיום 30.4.11: "ידענו על הכתובת מהאינטרנט ואני לא יודע איך ידענו מה הרכב של שוטה. עכשיו נזכרתי גור סיפר לי איזה רכב היה לשוטה וגור ידע את זה דרך המהנדס שעובד מול שוטה" (ראו ת/167 ע' 4). המהנדס לא נחקר בהקשר זה.
- ב. ע"י 11: 25. ראש צוות החקירה בת"א אישר כי מחקרי התקשורת בתיק אינם כוללים שיחות של הנאשם עם מי מהקושרים, כי אם שיחות של שאר הקושרים בינם לבין עצמם (ראו ע' 972 לפרוטוקול). מאחר שרמזי הוא העד היחיד שהיה בקשר עם הנאשם ושאר המעורבים ניזונו מדבריו ביחס למעורבות הנאשם בעבירות מושא אישום זה, הרי שאין במחקרי התקשורת חיזוק לעדותו של רמזי.
- ג. ע"י 19: 48. מכל מקום, עבדי מסר גרסאות שונות ביחס לדברים שאמר לו רמזי בקשר לפגיעה בחובל. תחילה, טען כי רמזי סיפר לו שהנאשם מבקש לפגוע בחובל בעקבות צו הפסקת עבודה שהוציא למבנה הסיינטולוגיה וכי גורמים בעיריית תל אביב מעורבים בפעולה זו (ראו ת/749, ע' 23 ו-ת/92 ע' 6). ראוי לציין כי כיוון חקירה זה לא מוצה ומעורבותם של אותם גורמים עלומים בעירייה לא נבדקה (ראו ע' 978 לפרוטוקול).
- ד. ע"י 20: 49. שוטה חובל נחקר תחת אזהרה ביחס לגרסה החלופית שהעלה הנאשם ואף הוצגו לו תמונות של בני משפחת בכר (ראו ת/29-יד-טו וע' 169 לפרוטוקול), אולם המשטרה נסוגה מכיוון חקירה זה. החוקר טל מרום העיד בהקשר זה כי לא נמצאו ראיות נוספות לעניין תאוריית המניע החלופי לפגיעה בחובל, והוא הגיע למסקנה כי הנפגע לא עשה כל פעולה לעיכוב ביצוע צו ההריסה של הנכס של משפחת בכר, אלא חתם עליו בעצמו מיד ולמעשה אף חתם במקום בעל תפקיד אחר שלא יכול היה לחתום באותה העת.
- לפני תחילת ההוכחות החליטה המאשימה לבטל את האישומים נגד הנאשם 2. הנאשמים 3-4 הודו במסגרת עסקת טיעון בעבירות שיוחסו להם בכתבי אישום נפרדים, הורשעו ודינם נגזר. בשלב הסיכומים החליטה המאשימה לחזור בה מהאישום השלישי (תקיפת דניאל כהן בחיפה).

41. כב' השופטת דותן הציעה לזכות את התובע מאישומים 1-2 (חבלות בשוטה חובל), מאישום 7 (קשר לרצח גרושתו) ומאישומים 8-9 (הצתות מבנה הסיינטולוגיה), ולהרשיעו באישומים 4-6 (תקיפה וחבלה דניאל כהן) ואישומים 13-15 (עבירות שבוצעו בתקופת המעצר).
42. כב' השופט שאול שוחט פירט בחוות דעתו מחדלי חקירה נוספים כדלהלן:
- א. ע" 135: "רמזי לא נתן כל הסבר מדוע כבש את גרסתו המפלילה כלפי הנאשם. חוקריו לא שאלו אותו בעניין זה וסירבו להעיד מעל דוכן העדים מנע את האפשרות לקבל תשובה בעניין זה. גם לכך יש ליתן את המשקל השלילי המתאים לגרסתו המפלילה".
- ב. ע" 143: "מכאן, קשה להלום את טענת המאשימה לפיה רמזי הוצא ל'חופשה מבצעית' ומכוונת לכך שניתן בידו, מיוזמתו של גור, זמן חופשי לבצע את הפגיעה בדניאל כהן. אפילו רמזי לא טען את זה והתנהלות סביב הפיטורין סותרת טענה זו לחלוטין".
43. כב' השופט שוחט ניתח בהרחבה את עדותו של רמזי, פסל אותה מכל וכל ולפיכך הציע לזכות את התובע גם מאישומים 4-6.
44. כב' השופטת דפנה אבניאלי הצטרפה לחוות דעתה של כב' השופטת דותן.
45. בסופו של דבר הוחלט כדלהלן:
- א. לזכות את הנאשם מהעבירות באישומים 1, 2, 3, 7, 8 ו-9.
- ב. להרשיע ברוב דעות בעבירות באישומים 4, 5 ו-6.
- ג. להרשיע פה אחד בעבירות באישומים 13, 14 ו-15.
- הסעיפים הספציפיים בהם הורשע הנאשם מפורטים בעמודים 158-159 להכרעת הדין.
46. גזר הדין ניתן פה אחד כדלהלן:
- א. בגין העבירות באישומים 4-6 שש שנות מאסר.
- ב. בגין העבירות באישומים 13-15 שתי שנות מאסר מצטבר לשש שנות המאסר.
- ג. 18 חודשי מאסר על תנאי.
- ד. פיצוי לדניאל כהן סך 100,000 ₪.
- ח. תמצית פסה"ד ביהמ"ש העליון**
47. הן התובע והן הנתבעת ערערו לבית המשפט העליון: ע"פ 7253/14, ע"פ 7314/14. התובע ערער על הרשעתו באישומים 4-6 ולחילופין על חומרת העונש שנגזר עליו, והנתבעת ערערה על הזיכוי באישומים 1-2, על הזיכוי החלקי באישום 7 ועל קלות העונשים שנגזרו על התובע בעבירות בהן הורשע.
48. ביום 16.11.15 ניתן פסק הדין בבית המשפט העליון – העתק לוטה **כנספח ה**. חוות הדעת המנחה נתנה ע"י כב' השופט עמית, שהציע לזכות את התובע מהאישומים 4-6 ולהחמיר בעונשו בגין האישומים 13-15: 66 חודשי מאסר בפועל (במקום השנתיים שנגזרו בבית המשפט המחוזי). כב' השופט רובינשטיין הצטרף לכב' השופט עמית ואילו כב' השופט מזוז הציע לדחות את ערעור התובע והחמיר בעונש כפי שהציע כב' השופט עמית.
49. בע" 30 לפסה"ד ריכז כב' השופט עמית את דרך התנהלותו של העד המרכזי רמזי וחלק מהשקרים בהם נתפס:
- רמזי כבש את גרסתו, הכחיש את המיוחס לו בחקירתו הראשונה ושמר על זכות שתיקה לאורך שלוש החקירות הבאות;
 - עדותו של רמזי היא עדות מתפתחת שהשתנתה והוקצנה ביחס לחלקו של המערער לאורך החקירות, במיוחד בעקבות העימות השני ביניהם;
 - רמזי לא היה עקבי ביחס למועד בו התבקש לפגוע בכחן: הוא סיפר כי המערער ביקש ממנו לפגוע בכחן בפסח 2010 (ת/ב'4 ע' 39), במקום אחר אמר שהכל התחיל מהפרשה של חובל במאי 2010 (ת/3'15 ע' 110), ובמקום אחר טען כי המערער ביקש ממנו לפגוע בכחן "כבר ביוני" (ת/4ב7 ע' 27);
 - רמזי שיקר בטענתו כי המערער שלח אותו לברר את מספר הרכב של מנהל אגף הרישוי, והתברר כי את הפרטים אודות חובל קיבל מאחיו;

- גרסתו של רמזי בדבר דרישת השוחד של חובל לא התיישבה עם האמור בהודעתו של המהנדס גיל וינלס;
 - רמזי הסתיר מפני חוקריו את נושא העמלות ששולמו לו ולאבין על ידי סלטי;
 - רמזי ישיקר למדובב בתאו;
 - הסתירות הפנימיות בגרסתו של רמזי בנוגע לגובה הסכומים שקיבל מהמערער עבור הפגיעה בכחן, ובניגוד לגרסאותיהם של עבדי ועד המדינה;
 - שקריו של רמזי בנוגע לקשר הישיר, שלא היה ולא נברא, בין המערער לבין עבדי, כאשר בשלב מסוים אף טען כי המערער שילם כספים ישירות לעבדי;
 - שקריו וגרסאותיו של רמזי לגבי הדרך בה השיג את כתובתו ופרטי רכבו של חובל;
 - דרכו של רמזי להלעיט בשקרים את עד המדינה, באמצעות עבדי, בין היתר, כביכול המערער הוא שהזמין את הפגיעה בזקאק;
50. כבי' השופט עמית דחה על הסף את נסיונה של הנתבעת ליצור הלכה חדשה יש מאין לאמור: "אמרת קושר במהלך הקשר ולשם קידומו מהווה חריג לעדות שמיעה" – הנתבעת נסתה באמצעות "הלכה" זו להכשיר עדויות שמיעה שיהיו חיוזק לאמרותיו של רמזי (אשר סירב להעיד בביהמ"ש), אך הניסיון לא צלח.

ט. מחדלי החקירה ועדות רמזי

51. א. היועצים המשפטיים לממשלה ופרקליטי המדינה לדורותיהם קבעו כלל ברזל: כתב אישום יוגש רק אם קיים סיכוי סביר להרשעה.
- ב. בהגשת כתב האישום נגד התובע פעלה הפרקליטות בניגוד לכלל הנ"ל ואו התעלמה ממנו ביועצין וזאת כדלהלן:
1. בססה את כתב האישום על עדותו של רמזי, תוך התעלמות מהשקרים ומהסתירות המהותיות שבה, אשר העמידו את משקלה הראייתי על קרוב לאפס אם בכלל, כפי שנקבע בהכרעת הדין ובפסק הדין של בית המשפט העליון וכפי שיפורט להלן.
 2. ביועצה היטב כי עדותו של רמזי כשותף לעבירות המיוחסות לתובע טעונה חיוזק, ניסתה למצוא את החיוזק בעדויות שמיעה תוך ניסיון לייצר הלכה חדשה יש מאין, אשר נדחתה הן בהכרעת הדין והן בפסק הדין של ביהמ"ש העליון.
- ג. להלן יפורטו בתמצית מחדלי החקירה וכן שקריו המהותיים של רמזי, אשר חייבו אי-הגשת כתב אישום נגד התובע, בנוסף למפורט בסעיפים 40, 42 ו-49 לעיל.
52. גם שרות בתי הסוהר, במעשה ו/או המחדל המפורט להלן, גרם סבל מיותר ופגיעה חמורה לתובע, וזאת כדלהלן:
- במהלך מעצרו בגין הפרשה הראשונה שהה התובע בבית מעצר "קישון" אגף 3 (אסירים רגילים) בחדר השגחה – שיש בו מצלמות ותומך ועוד שישה אסירים.
- ביום 17.5.11 הוסר צו איסור פרסום על פרשה לפיה ניסה התובע כביכול ביחד עם כנופיה מיפו לפגוע בשייח נואר דקה ממסגד חסן-בק ביפו. בטלוויזיה פורסמו תמונותיהם של התובע של השייח (אותו לא ראה התובע מעולם) ושל המסגד.
- תוך 15 דקות הגיעו למעלה מעשרה אנשי ש.ב.ס., קצין מודיעין, קצין תורן, מפקד תורן ומספר סוהרים ופינו את התובע לאגף 6 (טעוני הגנה) חדר השגחה – חללית- שכולו ספוג צהוב, כולל קירות ורצפה, ברצפה בור לצרכים (בול פגיעה) ואין אפילו ברז מים. רק מזרן דק, ללא שמיכה, ללא נייר טואלט, ללא כלום. רק מיזוג מקפיא ותאורת פלורסנט 24 שעות ביממה ומצלמות – מחשש להתאבדות – למניעת התאבדות.
- בחדר זה שהה התובע למעלה משבוע ימים עד שהתיישב על הרצפה בפרוזדור – כשהוציאו אותו למקלחת (פעם ביום) – והודיע לסוהרים שישברו לו את העצמות כדי להכניס אותו לחללית. אז הקימו ועדה מחוזית עם עו"ס מחוז צפון של הש.ב.ס. ופסיכיאטר וכו', והוציאו אותו משם כעבור יומיים.
53. רק בעימות שנערך ביום 12.5.11, לאחר 50 ימי מעצר וכשבועיים לאחר שהחל לשתף פעולה עם המשטרה, סיפר רמזי על כך, שלו ולמשפחתו היה אינטרס ומניע כלכלי מובהק במבנה הסיינטולוגיה.

54. התובע ביקש מספר פעמים מהחוקרים לערוך עימות בינו לבין הקבלן סלטי אך נתקל בסירוב מוחלט וראש המחלק שמואל באבאי "הסביר" בעדותו כי לא האמין לאף מילה של התובע, כי הינו הזוי, תלוש מהמציאות...
55. המשטרה לא טרחה לבדוק את גירסתו של התובע, לפיה לא נפגע כלל מצו הפסקת העבודה שהוצא ע"י שוטה הואיל וסיים את העבודה לפני הוצאת הצו.
56. התובע טען כי פיטר את רמזי ואחיו בעקבות ריב גדול שהיה במשרד – המשטרה לא מצאה לנכון לחקור את עורכי הדין במשרד ואת שרה המזכירה.
57. המשטרה לא מצאה לנכון לבדוק את לוחות הזמנים ואת תקופת הנתק המוחלט בין התובע לרמזי.
58. ביום 12.11.10 נכשל ניסיון לפגוע בדניאל כהן ליד ביתו של התובע – נהג המוניית לא נחקר כלל ע"י המשטרה.
59. בעת שהתובע היה עצור במתקן השרון הוצמד לו "תומך" – אסיר (ג.א.), שעל פי התקנות היה אמור להיות אסיר למופת. בפועל הורשע התומך בעבירות סמים בהיותו שפוט, קצין המודיעין שהצמיד את התומך לתובע ידע על הרשעתו של התומך. אותו תומך הדיח את התובע לביצוע העבירות שבגינן הורשע.
60. המשטרה טענה בפני רמזי כי התובע מדבר ומפליל אותו ורק אז החליט רמזי להפלייל את התובע.
61. עבדי סיפר במשטרה ביום 28.4.11 כי חברת השמירה היתה "בדרך החוצה" עוד לפני השריפה בבנין הסיינטולוגיה – רמזי לא נחקר על כך כלל.
62. הוכח כעובדה כי התובע לא הרוויח דבר מהשריפה הראשונה – בה לא הואשם – אך הפרקליטות התעלמה מכך והחליטה להגיש את כתב האישום.
63. התובע טען בפני חוקריו כי לאחר השריפה הראשונה לא היה ביטוח למבנה. הטענה לא נחקרה כלל וביהמ"ש קיבל את גירסתו של התובע במלואה. אילו נחקרה הטענה היה המניע שייחסה הפרקליטות לתובע מופרך לחלוטין עוד לפני הגשת כתב האישום.
64. המשטרה לא הקליטה את שיחותיו של התומך עם התובע כפי שציינה כב' השופטת דותן (ס' 40 ב' לעיל), ובכך נמנעה האפשרות להוכיח את ההדחה שהתובע טען לה.
65. בגלל "מלחמת אגו" וקרדיטים בין ימ"ר תל אביב לימ"ר חיפה, לא הועברו תומרי חקירה מתל אביב לחיפה בזמן אמיתי, מחדל שפגע בחקירת התובע באימות גרסתו.

י. פירוט הנזק

66. התובע, יליד 1970, בוגר לימודי תואר ראשון ושני במשפטים, מומחה לדיני הסחר הבינ"ל והמשפט הימי, חבר לשכת עורכי הדין משנת 1996, היה בעלים של משרד עורכי-דין מצליח בתל-אביב אשר מנה מספר עורכי דין, מתמחים, ואנשי צוות (סה"כ 9 איש), שימש כמרצה למשפטים בקורסים שונים כגון: דיני ניירות ערך, ואתיקה מקצועית בשוק ההון, גישור, דיני תברות, משפט מסחר, ואף שימש כרכז האקדמי של תכנית הלימודים בדיני הסחר הבינ"ל שבמסלול ה MBA של האוניברסיטה הפתוחה. כתב (ביחד עם פרופ' ס. קרשנר) את הספר: דיני הסחר הבינ"ל (שני כרכים) ושימש כמנחה בפרקטיקום בגישור מטעם משרד המשפטים במספר מחזורים בבתי המשפט בת"א, ירושלים והקריות.
67. התובע נישא בראשונה בשנת 1999 ומנישואין אלה נולד לו בן אחד. לאחר גירושיו נישא בשנית ומנישואין אלה נולדו לו שתי בנות. עד למועד מעצרו היה התובע נשוי באושר, מתגורר בביתו במרכז תל-אביב ומגדל את בנותיו ביחד עם אשתו. בני הזוג היו יחדיו חיים טובים ומאושרים ללא כל בעיות בחיי הנישואין.
68. משרדו של התובע שגשג, היקף הכנסותיו היה משמעותי, כפי שיפורט להלן, התובע ייצג לקוחות בארץ ובעולם בעסקאות מקרקעין רחבות היקף ואף נתן שירותים משפטיים אחרים ברחבי העולם ללקוחות מגוונים בתחומי משפט שונים. בין היתר עסק התובע באיתור בניינים עבור הכנסייה הסיינטולוגית, רכישתם שיפוצם ואכלוסם, לרבות היתרי בנייה, תכנון ובנייה, מכרזים, וכו', בארץ ובמדינות שונות ברחבי העולם. למעשה במועד מעצרו היה התובע בעיצומם של מספר פרויקטים כאלה בהם טיפל במקביל במספר מדינות ואשר היו אמורים להניב לו הכנסות רבות, עם סיומם, אלא שמעצרו גרע באיבו את כל המאמץ שהושקע בקריירה זו במהלך למעלה מ- 15 שנה.

69. למותר לציין כי מעצרו של התובע נפל עליו כרעם ביום בהיר וכי הקריירה המצליחה שלו וכל עולמו, לרבות כמובן חיי המשפחה שלו וחיינו כפי שהכיר אותם עד לאותו מועד נגוזו בבת אחת. חיי משפחתו נהרסו, אשתו בחרה במהלך המשפט שלא להמתין לתוצאותיו כיוון שהחליק ארוך ומייגע והיא חפצה להמשיך בחייה. בריאות הוריו נפגעה מאוד, הקשר עם בנותיו נותק. משרדו חרב. כל לקוחותיו נטשו ואף רבים ניצלו את המצב וחמקו מתשלום חובותיהם.

70. למותר לציין כי מצבו הכלכלי של התובע נשתנה ללא היכר, ללא הכנסות, עם הוצאות רבות לאין שיעור וחובות כבדים למשפחתו. בנוסף, כבר במהלך מעצרו הוקפא רישיון עריכת הדין של התובע, הוא נדון והורחק לצמיתות מלשכת עורכי הדין ולאחרונה דחה ביה"ד הארצי של לשכת עורכי הדין את ערעורו. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי בירושלים טרם נדון, אולם כפי שיובהר להלן בחוות הדעת הרפואיות, אין סיכוי של ממש לכך, שהתובע יוכל לעסוק בעריכת דין גם אם ערעורו יתקבל. החלטות בתי הדין מצורפות **כנספחים ו-ז** בהתאמה.

71. למעשה, כיום אין לתובע מקצוע, הוא אינו עובד ואין לו מקור הכנסה כלשהו. אין לו אופק שיקומי, אין לו דרך לכלכל את עצמו ולהשיב את חייו על כנם.

72. בנוסף, לאור הפרסום השלילי, אין לתובע אפשרות לקדם את חייו הזוגיים והוא לא יכול לקשור קשר עם שום בחורה ישראלית נורמטיבית אשר עברו ידוע לה והיא מבינה במה הואשם, שכן, הזיכוי אינו מעניין כמו החוויות אותן עבר התובע והמשקעים אשר צבר במהלכו, עומס רגשי זה מפתח כל בחורה עמה ניסה התובע להיפגש. עובדה המוסיפה ומקשה על שיקומו.

73. התובע נבדק ע"י ד"ר נעמי כהן, פסיכולוגית קלינית בכירה. העתק חוות הדעת מצורף **כנספח ח** ובמסקנות נרשם: "גור עבר חוויות קשות ביותר במהלך ניהול משפט וכאשר חש שהמערכת סביבו עקרה, אטומה ואינה קשובה, ונתנה לו ליפול שלא בצדק. השחות הממושכת בכלא הפגשה אותו עם כחות שאול 'אנשים ומציאות שבחיים לא הייתי מאמין שאי פעם אתקל בהם'. שם איבד את עצמו לחלוטין ומאז הוא מרגיש מרוקן, חלול וחסר. גור זקוק לטיפול נפשי בשיחות ובתרופות כדי לסייע לו למצוא שוב משמעות בחיים ואחר כך – את הדרך להגיע אליה".

74. התובע נבדק ע"י פרופסור אהרון פלשמן, פסיכיאטר כללי ולילדים ולנוער. העתק חוות הדעת מצורף **כנספח ט** ובמסקנות נרשם:

1. "התובע סובל מתסמונת PTSD מורכב עם נכות נפשית צמיתה של 50%.
2. כל הנכות הנפשית היא תוצאה ישירה של הכליאה שעבר בתקופה שלאחר החקירה והגשת כתב האישום.
3. הנכות הנפשית היא צמיתה.
4. התובע זקוק לטיפול נפשי שיכול לקבל רק בסקטור הפרטי כדי למנוע הידרדרות נוספת במצבו הנפשי שעלולה לסכן את חייו ח"ו. עלות הטיפול הנחוץ 300,000 ₪ בתוספת מע"מ."

75. אובדן הכנסות משנת 2011 עד סוף 2017

א. התובע נעצר באפריל 2011 אולם משרדו המשיך לפעול חודשיים נוספים והנתונים שיפורטו להלן מתייחסים להכנסותיו של התובע מפעילות משרדו בששת החודשים הראשונים של 2011.

ב.	עפ"י דו"ח על ההכנסות בארץ ובחו"ל בשנת 2011 אשר העתקו מצורף כנספח י הסתכמה הכנסתו החייבת במס של התובע בסך	1,041,910 ₪
ג.	עפ"י דו"ח על ההכנסות בארץ ובחו"ל בשנת 2012 אשר העתקו מצורף כנספח יא נתקבלו כספים מהפעילות בשנת 2011 סך	227,442 ₪
ד.	עפ"י הודעה על שומת מס הכנסה לשנת 2013 אשר העתקה מצורף כנספח יב נתקבלו כספים מהפעילות בשנת 2011 סך	82,746 ₪
ה.	עפ"י הודעה על שומת מס הכנסה לשנת 2014 אשר העתקה מצורף כנספח יג נתקבלו כספים מהפעילות בשנת 2011 סך	80,643 ₪
	הכנסותיו של התובע מעבודתו בששת החודשים הראשונים של 2011	1,432,741 ₪

ו. התובע סבור כי לולא נעצר היתה הכנסתו גדלה לפחות ב-20% מידי שנה, אולם בהיעדר יכולת להוכיח זאת, הוא תובע את הפסד הכנסותיו על בסיס ההכנסה בשנת 2011 כדלהלן:

1. 6 חודשים בשנת 2011 1,432,741 ₪

₪ 17,192,892

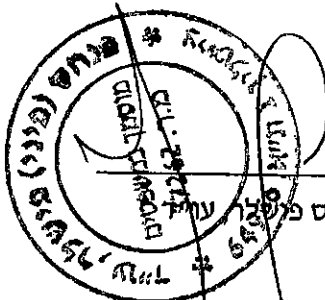
2. 6 שנים לפי 2,865,482 ₪

₪ 18,625,633

76. אובדן הכנסה בעתיד עד 15.7.40 מלאת לתובע 70 שנה
בהתאם למפורט לעיל, התובע נכה בשיעור 50%, אולם מבחינה מעשית אינו רשאי ואינו מסוגל לעסוק בעריכת דין, ומבחינת תעסוקה נכותו היא 100%. התובע סבור כי במרוצת השנים היתה הכנסתו גדלה בשיעור של 20% לפחות ולפיכך ייחשב את הפסד ההכנסות בעתיד בערכים נומינליים של הכנסה שנתית ללא היוון כדלהלן: סך 2,865,482 ₪ X 23 שנים = 65,906,086 ₪.
77. לוטת כנסת יד אישור מאת עו"ד אבי חימי אשר ייצג את התובע בהליכים הפליליים לפיו הסתכם שכר הטרחה ששולם לו בסך 1,841,998 ₪.
78. התובע זכאי להוצאות טיפולים רפואיים עפ"י הוות דעת פרופסור פלשמן סך 351,000 ₪ (כולל מע"מ).
79. התובע זכאי לפיצויי כללי עבור נכותו ועבור הסבל שעבר, אך פיצוי זה נבלע באובדן ההכנסות בעתיד ולפיכך אינו נתבע בנפרד.

יא. סיכום

80. הטענות בכתב תביעה זה הן חילופיות במידה שאינן משלימות זו את זו.
81. לבית משפט נכבד זה הסמכות העניינית והמקומית לדון בתביעה.
82. התובע זכאי לפיצוי כדלהלן:
א. ס' 75 לעיל	₪ 18,625,633
ב. ס' 76 לעיל	₪ 65,906,086
ג. ס' 77 לעיל	₪ 1,841,998
ד. ס' 78 לעיל	₪ 351,000
	₪ 69,724,717
83. מטעמי אגרה מעמיד התובע את תביעתו על סך 10,000,000 ₪ והוא שומר לעצמו את הזכות להגדיל את סכום התביעה אם יתאפשר לו להשלים את האגרה.
84. בהסתמך על המפורט לעיל מתבקש בית משפט נכבד זה להזמין את הנתבעת לדון ולחייבה לשלם לתובע את הסך 10,000,00 ₪ לפי הפירוט לעיל או לפי פירוש אחר עפ"י שיקולי ביהמ"ש בצרוף ריבית והפרשי הצמדה למדד מיום הגשת התביעה עד מועד התשלום בפועל ושכ"ט עו"ד.

נחמן גולדברג, עו"ד
מ.ר. 05821
רח' צייטלין 1, ת"א
טל. 6914231 פקס. 6914818
נחמן גולדברג, עו"ד
ב"כ התובע

היום, 16 בדצמבר 2017
4-737
2850